

nemlig sagt, at Ministeriet har foreslaaet, at 2 Docenter, som allerede nu holde saadanne Forelæsninger, skulle have et Honorar, uagtet de allerede ere betalte for disse Forelæsninger. Dette er feilagtigt med Hensyn til den One, nemlig den Docent, der skal holde Forelæsninger over Landboretten. Disse Forelæsninger holdes nu slet ikke, og altsaa betales de heller ikke. Det er ligefrem umuligt for Ministeriet at kasse Underviisning i den Landboret, som enhver Landinspecteur maa og bør kjende, naar man ikke vil give et Honorar derfor. Ministeriet har ikke i sin Magt at tvinge en Videnskabsmand til at holde disse Forelæsninger for Intet, og han holder dem heller ikke for Intet. Det er allerede mange Aar siden, at de særegne Forelæsninger over Landboret bleve aldeles ophævede ved Kjøbenhavns Universitet. Den Indstilling altsaa, som gaaer ud paa, at man ikke skulde give en Mand, der allerede er betalt, 100 Rd. herfor, støtter sig paa en factisk urigtig Forudsætning. Hvad dernæst den anden Indstilling angaaer, da er det rigtigt, at der holdes Forelæsninger over Landbruget, og de holdes, saavidt jeg veed, offentligt; man kan altsaa henvisse Eleverne dertil, og, naar man altsaa mener, at man ikke behøver at give Docenten Bederlag herfor, saa kan jeg fra den Side ikke have Noget at erindre derimod; men, naar man har sagt, at, naar man ikke kunde formaae denne Mand til at deeltage i den nye Examen for Landinspecteurer, uden at man gav ham et Bederlag, saa kunde man dertil tage af det Honorar, som erlægges af dem, der underkaste sig Landinspecteurexamen, saa maa jeg bemærke, at dette Honorar, 25 Rd., erlægges for den praktiske Prøves Udførelse. Naar de nye praktiske Prøver blive indførte, saa vil jeg gjerne indrømme, at den til fast Docent beskaffede Landinspecteur ikke længere skal have den Betaling, som før gaves ham; thi han saaer sin Gage, men det maa dog bemærkes, at disse Prøver ikke skulle holdes her i Hovedstaden, men paa Landet. Det er Ministeriets Hensigt at gjøre denne Prøve, som maaffee turde være den allervigtigste ved den hele Examen, mere paalidelig end hidtil. Man har hidtil maattet lade sig nøie med en

Landinspecteurs Attest om, at Bedkommende havde underkastet sig Prøven, og at han havde fundet den forsvarlig; men, skjøndt man dertil valgte de paalideligste Landinspecteurer, saa var det jo dog kun en enkelt Mands Attest om, at han havde fundet Prøven forsvarlig. Nu vil man, ligesom ved anden sliig Prøve, søge at tilvejebringe en større Sikkerhed ved at tilkalde flere, som kunne undersøge denne Prøve, der, som sagt, er den vigtigste Deel af Examen. Om man nu end kun vil give simple Diæter og Befordring for et Par Mil til den Mart, hvor Prøven skal finde Sted, og hvor Boniteringsprøven skal gennemgaaes, saa vil der af de 25 Rd. ikke blive Meget tilovers. Smlertid maa jeg indrømme, at man kan indskrænke det samlede Beløb saameget, at den sidst omhandlede Udgift kan dækkes, men Regtelsen af Honorar for at holde Forelæsninger i Landboret kan jeg ikke ansee for rigtig, naar hele Institutet skal holdes i Gang, og derfor maa jeg i ethvert Fald, om Thinget skulde vedtage Regtelsen af disse 200 Rd., forbeholde mig til 3die Behandling at stille et Endringsforslag, som skal gaae ud paa, at Beløbet til Landinspecteurexamen bevilges samlet, saaledes at man ved at indskrænke andre nu beregnede Udgifter kan erholde et uundgaaeligt Honorar for en Disciplin, der ikke kan savnes.

Hvad dernæst angaaer de øvrige Medsætters, eller, som den ærede Ordfører udtrykte sig, Forslag, der ere gjorte, til forskjellig Anvendelse af de øvrige, til Landbrugets Fremme foreslaaede, Summer, da maa jeg foreløbig fremhæve, at disse Summer ikke ere opførte som Forslag, og at det ikke er Meningen at begjere disse specielle Summer; de ere opførte til Landvæsenets Fremme til visse bestemte Foretagender. Det er af Statsrevisorerne erkjendt for rigtigt, at hele Summen her bevilges med sit samlede Beløb, og at Ministeriet saaledes, med Undtagelse af enkelte Hovedposter, saasom Bidragene til det kgl. Landhuusholdningselskab og til Landvæsenanstalten paa Haraldslund, har fri Raadighed over det bevilgede Beløb. Jeg maa nødvendigviis fastholde dette; thi dersom Ministeriet skulde være indskrænket til disse bestemte Anvendelser forud, saa blev den hele Virksomhed i høi Grad